

σκεφθῆναι νὰ διευθύνῃ τὸν Κόροβοφ εἰς μέρη μακρυνά, αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ πάλιν θὰ μερμνήσῃ περὶ αὐτοῦ, ὥστε ὁ ἐκεῖ βίος του νὰ ἦνε ὅσον τὸ δυνατὸν ἄλπος καὶ ἀνώδυνος, διότι αὐτὸς ὁ Κόροβοφ θὰ καθίστατο εἰς ἓκ τῶν πρακτόρων τῆς δυνάμεως ταύτης καὶ θὰ διεξήγαγεν ἐκεῖ τὰς ὑποθέσεις της.

— 'Ακούσατέ μου, πῶς προστάζετε νὰ ἐννοήσω πᾶν ὅ,τι εἶπατε; ἠρώτησεν ὁ Βελτίστσεφ, προδήλως, εἰς ἄκρον ἐνδιαφερόμενος ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ξένου του λεχθέντων.

— "Ὅπως θέλετε ἐννοήσατέ τα! ἐξάγων τὰς χεῖρας ἐκ τῶν θυλακίων του ἀπήντησεν οὗτος. 'Αλλὰ καὶ ἂν δὲν τὰ ἐννοήσατε, διόλου δὲν με μέλλει!... 'Εγὼ ὅλα αὐτὰ σὰς τὰ ζωγραφίζω μόνον ὡς παράδειγμα, καὶ τίποτε ἄλλο.

— Καὶ σὰς εἶνε πολὺ γνωστὴ ἡ «δύναμις» αὕτη;

— Χμ!... 'Αν τὴν 'ξεύρω ἢ ὄχι, σὰς δὲν σὰς ἐνδιαφέρει! ἐγὼ μόνον σὰς προτείνω, βουλε-βου, λοιπὸν βουλε-βου! Πῶς δὲ θὰ τὰ καταφέρω, ἐγὼ πλέον τὸ 'ξεύρω! Σεῖς ὅμως ὅταν ἰδῆτε πραγματοποιουμένην τὴν ἀποστολὴν μου, ἐντίμως καὶ ἀκριβῶς, τότε θὰ μοῦ μετρήσετε τὴν συμπεφωνημένην πληρωμὴν. 'Ἰδοὺ τὸ πᾶν! Τί χρειάζονται τὰ λόγια; Μήπως σὰς ζητῶ ὅλον τὸ ποσὸν προκαταβολικῶς; 'Αν δὲν τὸ κατορθώσω μὴ μου δώσετε, κ' ἐτελειώσω;

Μετὰ κόπου ὁ Βελτίστσεφ συκρατῶν τὸ μειδιάμα, ὅπερ ἄλλως τε διέτρεχεν ἐπὶ τῆς μορφῆς του, ἐθεώρει ἐν σιωπῇ τὸν 'Αντιζίστρωφ, ὡς πρωτότυπὸν τι, λίαν ἀξιοπαρατήρητον.

— Τί με παρατηρεῖτε λοιπὸν καὶ μειδιάτε; εἶπεν ἐκεῖνος προεκτείνων τὸν πόδα καὶ θέτων τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν χειρῶν του εἰς τὰ θυλάκια τοῦ ἀηδῶς παρδαλωτοῦ καὶ δασημάλλου ἐσωκαρδίου του. Τί; μήπως ἔχετε κανένα ἀγριάνθρωπον ἐμπρὸς σας;

— Τὸ ὁμολογῶ! ἀνασπῶν τοὺς ὤμους εἶπεν ὁ Βελτίστσεφ, ἄλλως τε καὶ σεῖς δὲν εἴσθε ἄνθρωπος τῶν φιλοφρονήσεων, διὰ τοῦτο βέβαια δὲν θὰ σὰς πειράξῃ ἢ εἰλικρίνεια μου. Σὰς θεωρῶ καὶ σκέπτομαι τί εἶδους ἄνθρωπος εἴσθε;

— Ποιὸς, ἐγὼ;... 'Ὅπως δῆποτε δὲν εἶμαι ἄνθρωπος τοῦ φράματός σας, ὑπερηφάνος, μετὰ συναισθήσεως τῆς ἀξιοπροπέρας του εἶπε κινῶν τὴν κεφαλὴν ὁ 'Αντιζίστρωφ. Καὶ τί σὰς ἐνδιαφέρει, μὰ τὴν ἀλήθειαν τί εἶδους ἄνθρωπος εἶμαι; Τὸ βλέπετε, νομίζω, με χεῖρας, με πόδας, πλασμένος κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ κοινοῦ ἡμῶν προπάτορος πιθήκου· ἐν ἐνὶ λόγῳ ἄνθρωπος καθ' ὅλα! 'Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἐσωτερικόν μου, ἢ πρὸς τὸ παρόν, δὲν σὰς ἐνδιαφέρει! 'Αλλως τε, ἐγὼ βλέπετε δὲν ἐνδιαφέρομαι νὰ μάθω, σεῖς τί ἄνθρωπος εἴσθε; λοιπὸν τί ἐνδιαφέρεσθε σεῖς;... 'Αφοῦ ὅμως εἴσθε τόσο περιεργός, εἴμπορῶ νὰ σὰς εἶπω, ὅτι εἶμαι υἱὸς πτωχῶν, ἀλλὰ ποταπῶν γονέων, ἐξεπαίδευσθην εἰς ἱερατικὴν σχολὴν, δαρεῖς καὶ

ἀποδιωχθεὶς πολλάκις, ἐπωλήθην εἰς τὸν στρατόν, ἀλλ' ἐξηγοράσθην ἀπὸ μίαν ψυχρόπουν χήραν ἐμπόρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἤρσα πολὺ, ὡς ἐλκυστικὸς ἄνδρας. 'Ακολούθως ἀνεμίχθην μετὰ τῶν φοιτητῶν (πάντοτε ἀνόητοι!), καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἡμῶν μίαν φορὰν ἐρημητικῶς κλεισμένος εἰς τὸ φρούριον τοῦ Πετροπαύλσκ, ἔπειτα ὑπνέτησα εἰς τὸ ἐλεγκτήριον, ἐξεδιῶχθην δι' ἀσέβειαν πρὸς τοὺς προϊσταμένους μου καὶ τώρα, ἄγων τὸ τριακοστὸν τρίτον τῆς ἡλικίας μου ἔτος, διατελῶ ὡς ἰδιαιτερός βοηθὸς τοῦ φίλου σας. 'Ἰδοὺ ὅλη ἡ αὐτοβιογραφία μου! 'Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ποῖόν μου, σὰς λέγω, ὅτι ἴσως εἶμαι μέλος διεθνούς τινος κομητάτου, ἴσως δὲ καὶ μυστικὸς πράκτωρ τῆς ἀστυνομίας, ἴσως δὲ καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο μαζί. 'Ἰσως μ' ἀποστείλουν εἰς Εὐρώπην ἵνα κατασκοπεύω τὸν Νετσάγεφ ἢ τοὺς παραχαράκτας τῶν χαρτονομισμάτων, κ' ἐγὼ τοὺς ἀνακαλύψω καὶ φέρω εἰς Ρωσίαν καμμίαν βαλίτζαν ἀπὸ χαρτονομισματα καὶ τὰ θέσω εἰς κυκλοφορίαν καὶ δι' αὐτὸ μοῦ κρεμάσουν εἰς τὴν κομβιοδόχην μου τὸ παράσημον τοῦ Βλαδημίρου, κ' ἐγὼ πλέον με τὰ χρηματάκια μου πέρνω τὸν δρόμον μου καὶ τραβῶ κάπου εἰς τὴν 'Ελβετίαν, καὶ τώρα εἴμπορεῖτε νὰ ἔχετε δι' ἐμὲ ὅποιανδήποτε ἰδέαν θέλετε; ἐγέλασεν ἐν τέλει ὁ 'Αντιζίστρωφ.

— 'Εγὼ φρονῶ, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἴσθε ἓνας ἀγύρτης πρώτης! ἐγέλασεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ὁ Βελτίστσεφ.

— Ποιὸς, ἐγὼ; 'Ὅλοι εἴμεθα ἀγύρται, ὅλοι εἴμεθα ἄνθρωποι, κύριέ μου! μετ' οἰκειότητος ἐκτύπησεν αὐτὸν εἰς τὸν ὄμον ὁ κύριος 'Αντιζίστρωφ. 'Αλλά, πρὸς τί νὰ χάνωμεν τὸν καιρὸν μας, μὰ τὴν ἀλήθειαν! Εἰπέτε εἰλικρινῶς: 'Επιθυμεῖτε νὰ ἐπωφεληθῆτε τῶν ἐκδουλεύσεών μου, ἢ δὲν ἐπιθυμεῖτε;

'Ὁ Βελτίστσεφ συνωφρῶθη ἐλαφρῶς.

— Δὲν ἀρνούμαι ὅτι θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ τῶν ἐκδουλεύσεών σας, εἶπεν οὗτος, ἀποφασίσας νὰ μείνῃ εὐσταθῆς καὶ νὰ προσενεχθῇ ἀνευ φιλοφρονήσεων πρὸς τὸν κύριον τοῦτον.

— Τότε λοιπὸν τὸ συμβόλαιον ἐμπρὸς! ὑπέλαβεν ὁ 'Αντιζίστρωφ.

— 'Ὅχι, ἀποτόμως ἠρήθη ὁ Πλάτων. Οὐδεμίαν γραπτὴν, τοσοῦτ' ἂν μᾶλλον, μωρὰν καὶ ἀνόητον συμφωνίαν θέλω νὰ κάμω. Αὕτη εἶνε ἡ τελευταία μου λέξις. Θέλετε νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς τὸν λόγον μου, τότε ἐνεργήσατε· δὲν θέλετε, ὅπως ἐπιθυμῆτε! Κανένα ἀκόμη δὲν ἠπάτησα καὶ εἰς τὰς πληρωμάς μου εἶμαι ἀκριβῆς, τοῦτο δύναται νὰ τὸ βεβαιώσῃ ὅλον τὸ χρηματιστήριον, δὲν ἔχω δὲ ἀφορμὰς νὰ ἀπατήσω ὑμᾶς διὰ τοιούτου εἶδους ὑπηρεσίαν· ἐννοεῖτε, ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐκθέτω τὸν ἑαυτόν μου, ὄχι μόνον ἀπέναντι ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀπέναντι τῆς κοινῆς καὶ ἐπὶ τέλους, πέντε χιλιάδες ρούβλια, εἶνε δι' ἐμὲ τόσο μὴδ' ἀμινὸν πρᾶγμα, ὥστε οὐδέποτε θὰ καταδεχθῶ νὰ διαταράξω τὴν πίστιν τοῦ ἐντίμου ὀνόματός μου.

'Ὁ 'Αντιζίστρωφ ἐσκέπετο κεκυφῶς.

— 'Εχετε δίκαιον! συνήνεσεν οὗτος. 'Ας γείνη ὅπως τὸ θέλετε!... 'Ὡστε, οὕτως εἶπεῖν, ἐν ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ καὶ ἐμπιστοσύνῃ; 'Αξιόλογα! Τώρα ὅμως, ἐπιτρέψατε νὰ σὰς ζητήσω διὰ τὴν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν... 'Ὀλίγα μόνον χρειάζονται, διακόσια μόνον ρούβλια, ὄχι περισσότερα.

— Καὶ ἂν μ' ἀπατήσετε; ἐγέλασεν ὁ Βελτίστσεφ.

— 'Ὡστε καὶ σεῖς σκοπεύετε νὰ με ἀπατήσετε; προσβληθεὶς ἐπρόσθεσεν ὁ κ. 'Αντιζίστρωφ. 'Αφοῦ ἐγὼ σὰς πιστεύω, καὶ σεῖς ὀφείλετε νὰ με πιστεύετε. Φρονῶ ὅτι, ὅπως ἐγὼ, οὔτε καὶ σεῖς θὰ ἔχετε κάποιαν τιμὴν!... 'Ἐπειτα καὶ ἂν σὰς ἠπάτων, τί εἶνε διὰ σὰς ἑκατό, διακόσια ἐκεῖ ρούβλια; 'Εσεῖς γὰρ μιὰ βραδρὰ ἠμπορεῖτε νὰ πετάξετε εἰς καμμίαν γαλλίδα τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ποσοῦ τούτου, χωρὶς νὰ συνοφρῶθητε, κ' ἐδῶ ἐξαφνα ἀμφιβάλλετε· εἴμπορεῖ νὰ με γελάσῃ τάχα!... 'Ἐχ, σεῖς; ἀριστοκράται! Μήπως θὰ μοῦ τὰ χαρίσετε; Σὰς δίδω ἀπόδειξιν, ὅτι ἔλαβον τάχα ἀπέναντι τῆς πρὸς διεξαγωγὴν γνωστῆς ὑποθέσεως τόσα. Εἴμπορεῖτε νὰ τὴν παρουσιάσετε εἰς τὸ δικαστήριον!

'Ὁ Βελτίστσεφ σκεφθεὶς ἐπέθετο ἐπὶ τῆς τραπέζης δύο ἰριδόχροα τραπεζογραμμάτια τῶν 100 ρουβλίων.

— Σὰς προειδοποιῶ ὅμως, ὅτι χωρὶς λόγον δὲν θὰ σὰς δώσω περισσότερα, μετὰ σοβαρότητος προειδοποίησιν οὗτος· ἂν ὅμως ἴδω τὸ ἐλάχιστον εὐνοικὸν ἀποτέλεσμα, εἴμπορεῖτε θαρραλέως νὰ ἔχετε πεποιθήσιν εἰς τὸ ταμεῖόν μου, καὶ αἱ πέντε σας χιλιάδες εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν σας ἀμέσως.

— 'Ὡστε λοιπὸν, τὸ χέρι σας! ἐπρότεινε τείνων τὴν χεῖρά του ὁ κ. 'Αντιζίστρωφ καὶ, θλίψας ἐν αὐτῇ τὴν χεῖρα τοῦ Βελτίστσεφ ἐκάλυψεν αὐτὴν ἄνωθεν διὰ τῆς ἐτέρας παλάμης του.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΑΓΑΘ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Εἰς τὸ προσεχές:

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΑΝΝΕΤΑΣ

Λήγημα

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

A. SCHNEEGANS

ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

[Συνέχεια]

'Αλλὰ καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ δὲν ὑστέρον αἱ εὐφρεῖς μεταμφιέσεις, δι' ὧν πικρότατα, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιτυχῶς, διεκωμῶδουν γνωστὰ πρόσωπα καὶ σύγχρονα γεγονότα· αἰφνης λίαν θὰ ἐξεπλήσσετο ὁ διοικητὴς αὐτός, ἐὰν ἔβλεπε δύο ὁμοίους διοικητάς, ἔχοντας τὰ ἴδια με αὐτὸν ἐνδύ-